

SCOLAR

Halló, Föld! Innen fentről minden máshogy néz ki! – kiáltja Johanna űrhajóshangon. Befogja az orrát, és recsegő hangokat hallat, mint egy régi hangszóró. – Az égbolt a tenger, a feneké pedig tele van tengeri csillagokkal! – nevet fel. – Garmann, gyere fel ide, és nézd meg te is!

E

gy nap Johanna és Garmann
beljebb merészkedik az erdőbe.
A tónál Johanna leveszi a ruháját és
a cipőjét. – Gyere, siess! Az űrkapszula
átsuhan az atmoszférán! Izzik a hópajzs! Mindjárt
leszállunk az Atlanti-óceánon – kiáltja a kislány,
és hirtelen leugrik a szikláról.
Garmann is levetkőzik, behunyja a szemét, és
Johanna után ugrik. Az erdei tó szürkészöld vizét
hűvösnek érzi. A vízililiomok szára csiklandozza
a lábát. Egy kicsit ijesztő, de izgalmas érzés is.
– Meg tudlak tanítani víz alatt úszni. Az olyan,
mintha lebegnél a világűrben – mondja Johanna,
és megmutatja, ő hogyan csinálja.

